

Ewaluacja rozwojowa

Wspieranie innowacyjności w sytuacji niepewności

Toruń, 25-26 czerwca 2013 r.

Bogdan Jankowski
Urząd Marszałkowski
Województwa Łódzkiego

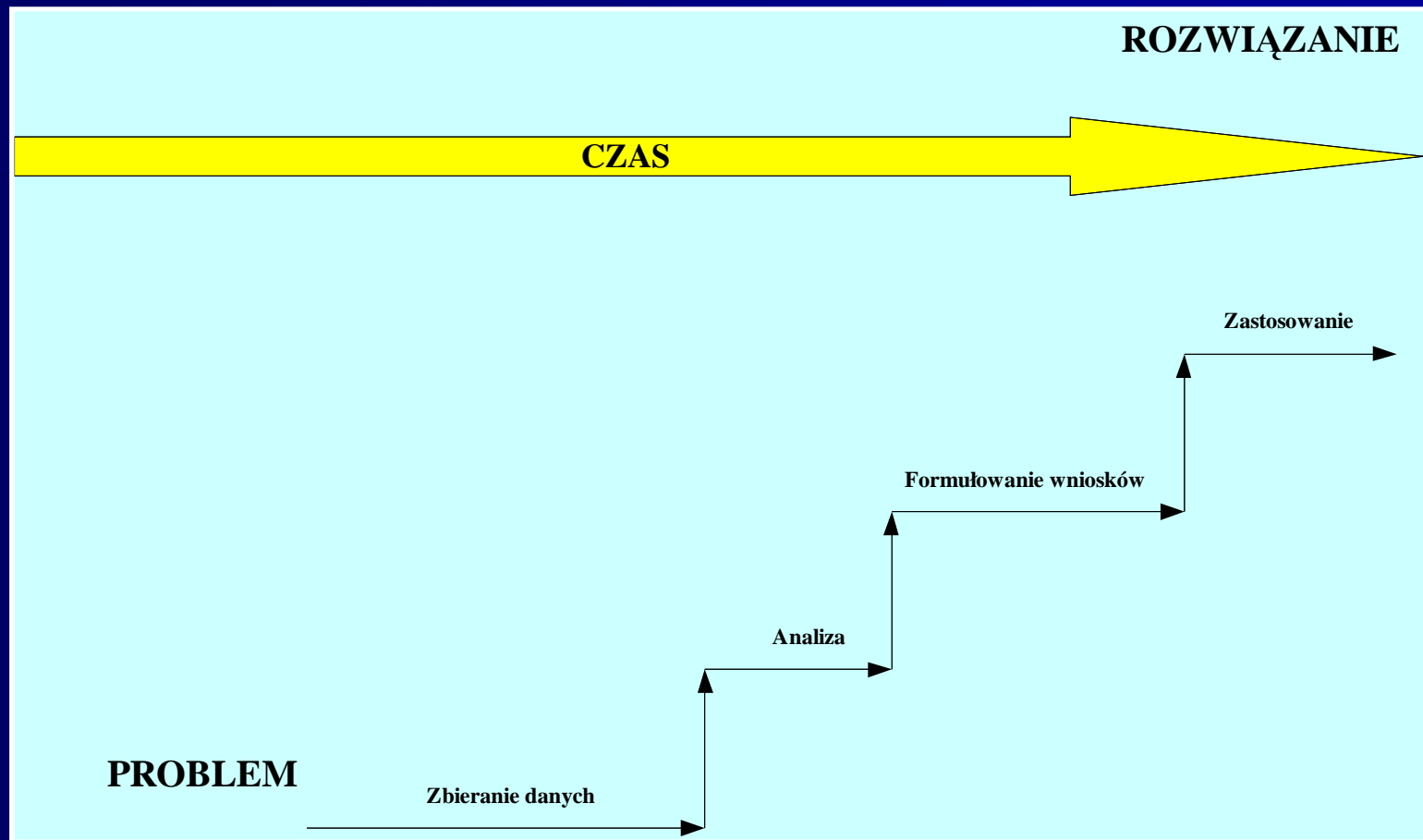
W jaki sposób oceniać przedsięwzięcia, których celem jest poszukiwanie nowych rozwiązań, prowadzenie badań naukowych oraz eksperymentowanie społeczne?

- Zmiany, rozwój, innowacje – wymagania współczesności
- Nowe metody i techniki badawcze - dylematy ewaluatorów
- Alternatywne podejście do procesu innowacyjnego

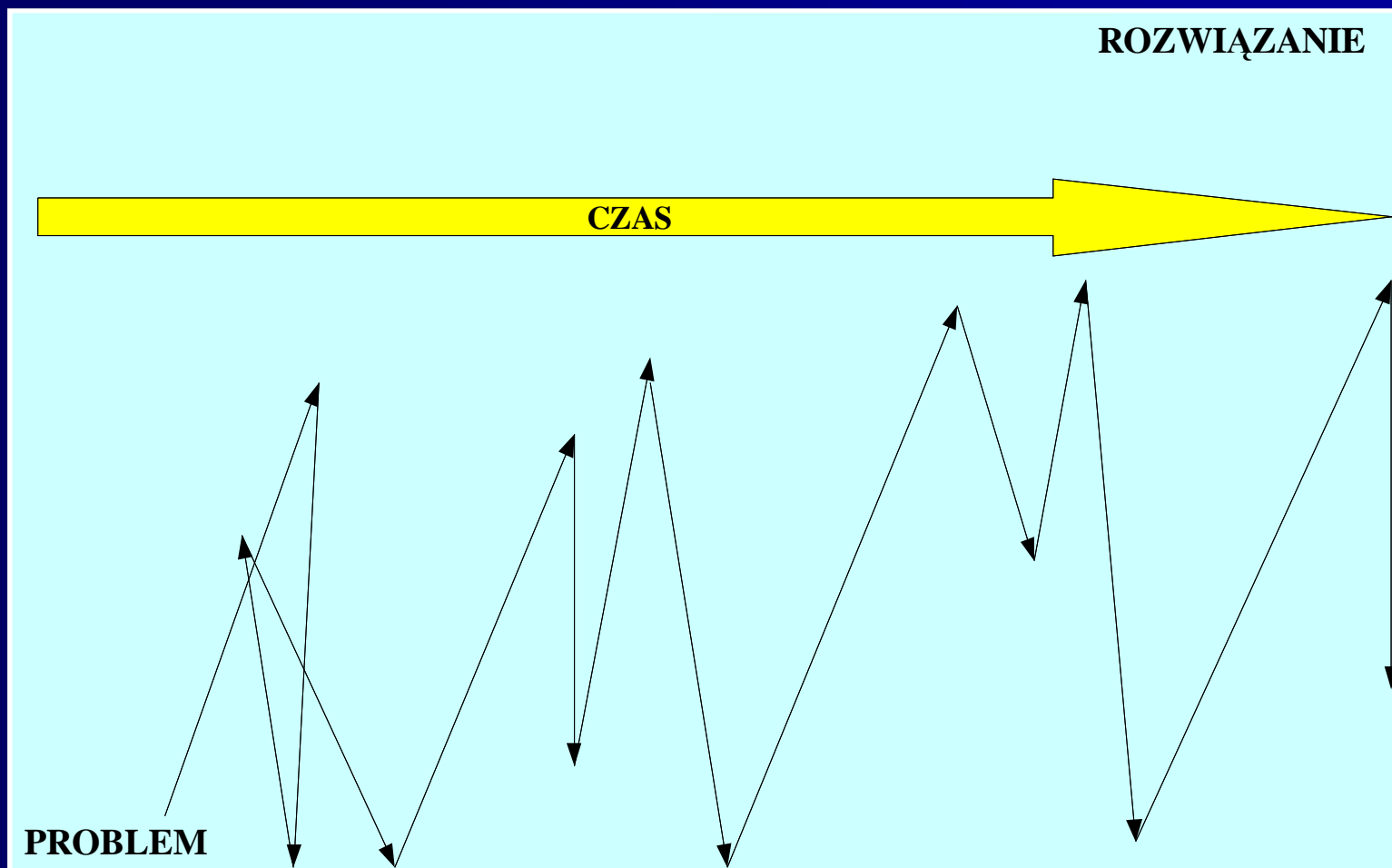
Michael Quinn Patton

Tradycyjne podejście linearne

Podejście rozwojowe

Czym jest ewaluacja rozwojowa?

- nie jest nową metodą, lecz alternatywnym podejściem do oceny procesu innowacyjnego
- nie zastępuje innych rodzajów ewaluacji, ale może stanowić uzupełnienie ewaluacji formacyjnych i konkluzyjnych;
- jest oparta na faktach i posługuje się równie rygorystyczną metodyką jak inne podejścia;
- posługuje się zarówno jakościowymi, jak i ilościowymi metodami;
- nie jest ewaluacją samego tylko procesu, a wszystkich elementów mających wpływ na rezultat;
- daje możliwość rozliczenia projektu;
- nie jest tym samym co ewaluacja partycypacyjna, która jest możliwa do zastosowania w różnych rodzajach ewaluacji.

Dla kogo?

- innowacyjność uznaje się za podstawową wartość;
- w system zarządzania instytucją wbudowany jest mechanizm tworzenia alternatywnych opcji, ich testowania i selekcji;
- wśród pracowników i kierownictwa panuje zgoda, co do konieczności podejmowania ryzyka;
- w instytucji poszukuje się nowych ścieżek rozwoju;
- w instytucji istnieją zasoby niezbędne dla poszukiwań nowych rozwiązań;
- funkcjonuje wypracowana wewnętrzna kultura sprzyjająca poszukiwaniom w celu ciągłego rozwoju.

Cechy ewaluacji rozwojowej:

- koncentracja na rozwoju – poprzez wsparcie dla właściwej artykulacji, konceptualizacji i określenia dynamiki problemu;
- przejrzystość – decyzje są w sposób przejrzysty powiązane z danymi, na podstawie których zostały podjęte;
- systematyczność – porządkuje intuicje i ukryte taktyki inwencyjne i czyni je bardziej widocznymi, a tym samym proces uczenia się staje się powtarzalnym mechanizmem;
- działania w czasie rzeczywistym - kluczowa rola ewaluatora w zespole pozwala na uniknięcie dokonywania oceny „po fakcie”;
- odbywa się w dynamicznie złożonym środowisku;
- pozwala uzyskać natychmiastową opinię zwrotną.

Kim jest ewaluator?

- włącza myślenie ewaluacyjne w cały proces rozwoju i przeprowadzanych zmian;
- - moderuje działania ujawniając zarówno pozytywy jak i negatywy;
- - ułatwia poszukiwanie rozwiązań;
- - wskazuje na fakty, opinie, informacje i dane;
- - wspiera w zespole pozytywne relacje niezbędne dla realizacji projektu;
- - ujawnia kwestie sporne i nierozwiązane problemy.

Jedną z przeszkód, na które może natrafić stosowanie ewaluacji rozwojowej jako podejścia użytecznego w ocenie projektów innowacyjnych i obciążonych dużym ryzykiem niepowodzenia, są cechy polskich instytucji publicznych, które uniemożliwiają zmianę w aktywne i uczące się organizacje (Olejniczak, 2012).

Dziękuję za uwagę